

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1106/2024
25.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Којић, председника већа, Александра Степановића, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122 став 3. у вези става 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Стевана Косановића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Бечеју К 42/2023 од 13.02.2024. године и Кв 73/2024 од 29.03.2024. године, у седници већа одржаној дана 25.09.2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Стевана Косановића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Бечеју К 42/2023 од 13.02.2024. године и Кв 73/2024 од 29.03.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Бечеју К 42/2023 од 13.02.2024.године окривљеном АА досуђени су трошкови кривичног поступка у износу од 929.025,00 динара, који су исплаћени на рачун браниоца Стевана Косановића.

Решењем Основног суда у Бечеју Кв 73/2024 од 29.03.2024. године одбијене су као неоснована жалбе адвоката Стевана Косановића, браниоца окривљених АА и ББ, те су решења Основног суда у Бечеју К 42/2023 од 13.02.2024. године и К 42/2023 од 19.02.2024. године потврђена.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Стеван Косановић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијана решења и обавезе Основни суд у Бечеју да окривљеном исплати тражени износ трошкова.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке

(члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП бранилац окривљеног наводи да је суд повредио одредбу члана 9. став 2. Адвокатске тарифе, када је одбио захтев у погледу паушалног износа накнаде трошкова за поштанске, телефонске, банкарске и сличне услуге, а који трошкови су прописани наведеном одредбом.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Чланом 9. став 2. Адвокатске тарифе („Службени гласник РС“, број 43/2023) је прописано да за обављање послова адвокату припада накнада трошкова за поштанске, телефонске, банкарске и сличне услуге према плаћеним рачунима или у паушалном износу у висини од 2% вредности укупне награде за појединачни правни посао.

Наиме, постављањем алтернативне дипозиције адвокатима је омогућено да не морају да достављају доказе о плаћеним рачунима за поштанске, телефонске, банкарске и сличне услуге, али да свакако морају да одреде збир процесних радњи које су изискивале накнаду трошкова за наведене услуге, тако да се правни посао у конкретном случају има сматрати збиром само оних процесних радњи које изискују ову врсту услуга, а на који износ би се обрачунавала накнада у паушалном износу.

Дакле, у конкретном случају правилно је поступио суд када је одбио захтев браниоца за досуду паушалног износа прописаног одредбом члана 9. став 2. Адвокатске тарифе, имајући у виду да је тражен износ од 2% од укупног износа награде за рад адвоката, а не 2% укупне награде за појединачан правни посао, при чему бранилац није ни означио за које правне послове је имао наведене издатке.

У преосталом делу захтева, бранилац окривљеног оспорава обрачун суда за поједине трошкове, на који начин се оспорава чињенично стање утврђено у правоснажним решењима, као што оспорава разлоге суда везано за накнаду трошкова за поднеске које није прихватио, на који начин се указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Наведене повреде нису дозвољени разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, односно његовог браниоца, па се Врховни суд у оцену ових повреда није упуштао.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Стевана Косановића, то је Врховни суд, на основу члана 491. став 1. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Којић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић